

- uznała, iż wkład kapitałowy w wysokości 8,75 mln EUR należy zakwalifikować jako pomoc państwa;
 - uznała, iż zaliczkę na rachunku bieżącym w wysokości 38,5 mln EUR na rzecz pracowników spółki SNCM należy zakwalifikować jako pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia.
3. Zarzut trzeci, podniesiony posiłkowo na wypadek, gdyby Sąd uznał, że Komisja postąpiła prawidłowo, nie wszczynając ponownie formalnego postępowania wyjaśniającego po wydaniu wyroku z dnia 11 września 2012 r., dotyczy naruszenia art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE polegającego na tym, że Komisja uznała, iż wkład kapitałowy w kwocie 15,81 mln EUR notyfikowany w 2002 r. jako pomoc na restrukturyzację należy zakwalifikować jako pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym.
 4. Zarzut czwarty dotyczy braku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2014 r. – Morningstar przeciwko Komisji

(Sprawa T-76/14)

(2014/C 135/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Morningstar, Inc. (Chicago, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Kinsella, K. Daly i P. Harrison, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w sprawie COMP/39.654 – Reuters Instrument Codes (RIC) w dniu 20 grudnia 2012 r., której streszczenie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym z dnia 12 listopada 2013 r. (Dz.U. C 326, p.4);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania; oraz
- zarządzenie wszelkich innych środków, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w ramach sprawy COMP/39.654 – Reuters Instrument Codes (RIC) dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 102 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 54 porozumienia EOG w przedmiocie stosowanych przez grupę Thomson Reuters praktyk stwarzających istotne przeszkody w przełączaniu się między dostawcami systemów skonsolidowanego zasilania danymi w czasie rzeczywistym. W wydanej na podstawie art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ decyzji instytucja ta uczyniła pewne zobowiązania wiążącymi dla Thomson Reuters i uznała, że brak jest podstaw do podejmowania przez nią dalszych działań. Skarżąca jest konkurentem grupy Thomson Reuters.

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie: Komisja wydając tę decyzję miała dopuścić się oczywistego błędu w ocenie, gdyż zatwierdzone zobowiązania były ewidentnie niewystarczające do tego, aby rozwiązać podniesione w tej decyzji problemy z konkurencją.
2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy: po pierwsze, Komisja w zaskarżonej decyzji przekroczyła granice przyznanych jej przez Radę Europejską uprawnień i, po drugie, wydała decyzję pozbawioną podstaw prawnych.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący uchybienia ciążącemu na Komisji obowiązkowi uzasadnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1 s.1)